

Mi-e dor...

Versuri pentru toți

Aurelian Suci

Cuprins

Același Soare/ 9	Când știi să zâmbești.../ 29
Adevărul Răstignit/ 11	Cod roșu de... microbi/ 30
Agitație de Crăciun/ 12	Cum ți-o fi, Doamne ?/ 31
Albiți la Tâmpale/ 13	Cutremure și ploi/ 33
Alergi/ 14	Dăruind nume/ 34
Am fost să căutăm zăpada/ 15	Daruri neprețuite/ 35
Amintiri din Generală/ 16	De ce iubim noi albul?/ 36
Amintiri, nostalgii, oameni/ 17	De ce?/ 37
Aniversare/ 18	De anul nou/ 39
Artist?/ 19	De departe/ 40
Așa e lumea/ 20	De Paști/ 41
Așteptare de Crăciun/ 21	Depărtare/ 43
Atunci vei fi Român/ 23	E loc ... e timp/ 44
Bună vecinătate/ 25	E noapte/ 45
Cale spre cer/ 26	Egoism permis/ 46
Ca-n cer și pe pământ/ 27	Etape/ 47
Cântec de primăvară/ 28	Fata fără mâini/ 49

Fragmente nocturne/ 50	Mi-e dor/ 78
Femeie frumoasă/ 51	Mi-e milă/ 80
Grăbește bucuria !/ 53	Negocieri/ 81
Gândire demodată/ 54	Noapte albă/ 82
Greșeală fatală/ 55	Anul nou și noi/ 83
Indiscreție (ne)lămurită/ 56	O întâmplare banală/ 84
Înger "sub acoperire"/ 58	O(dă) lui Ion/ 85
Iubire ne'nțeleasă/ 59	Orfanul 18/ 86
Învăță de la.../ 60	Patriotism/ 87
Jocul de-a cuvintele/ 61	Pe toate nu le știi/ 88
La biserică/ 62	Potrivire/ 89
Lacrimi de octombrie/ 64	Pedagogie/ 90
La zoo/ 66	Privire spre cer/ 92
Lacrimă/ 68	Pe față și pe la spate/ 93
Lacrimi din ploi/ 70	Pentru absolvenți/ 94
Lumină/ 71	Ploaie/ 95
Lecție de viață/ 72	Printre cruci/ 96
Mamă fără copii/ 74	Puterea cuvântului/ 98
Mamă/ 75	Revelion/ 99
Mari schimbări/ 76	România furată/ 100
Mărțișor/ 77	Rugăciune înțeleaptă/ 102

Rătăcire/ 103	A trecut Crăciunul.../ 131
Suflet milos/ 104	Adolescență/ 132
Spoială/ 105	Anunțuri din ziar/ 134
Suflet cald/ 106	Canal de inspirație/ 135
Sunt mulți.../ 107	Cerere în căsătorie/ 136
Toți greșim, puțini iertăm/ 108	Ciordeală/ 137
Țara lui Iuda/ 109	Când e să n-ai noroc.../ 138
Tata/ 110	Când vrei să ajuți/ 140
Țepe/ 111	De ocazie/ 142
Traficanți de țară/ 112	Două stele/ 143
Trecuți prin vremi/ 114	Fa... bulă/ 144
Tăcere în flăcări/ 115	Curier rapid/ 145
Unire și dreapta judecată/ 116	Fabulă cu judecată/ 146
Un copil/ 118	Fără complexe/ 148
Vine Crăciunul/ 119	Furt cu final fericit/ 149
Vise Plăcute!/ 120	Gentleman/ 150
Vremea și noi/ 122	Haz de bătrânețe/ 151
Zâmbete fără vârstă/ 123	Iarna pe Facebook/ 152
Și de la măgari înveți/ 124	În salină la Praid/ 153
Zăpadă de Crăciun/ 126	Indiscreție mare/ 154
4 X 4/ 130	Însoară-te, Dumitre!/ 155

Întrebări și răspunsuri/ 156	Plouă de Crăciun/ 172
Limbaș de cartier/ 157	Plouă-ntruna/ 173
Joia-n Mediaș/ 158	Poftiți la nuntă!/ 174
La bloc/ 160	Politețe mortală/ 175
Matrimoniale/ 162	Reclame pe plajă/ 176
Mămăligă pă cocean/ 163	Răzgândire/ 177
Nuntă de argint/ 164	Reclamă/ 178
Nesimțire... justificată/ 165	Ș(j)mecherie/ 180
Observații maritime/ 166	Spaimă justificată/ 181
Propuneri cu final... nerezolvat/ 167	Spovedanie/ 182
Pregătiri de nuntă/ 168	Sinucideri repetate/ 184
Pe lac/ 170	

Același Soare

Apune iar la ceas de seară
Lumina care-a luminat
E pentru-a nu știu-a câta oară
Când mă gândesc că n-a contat...

Ea n-a contat că luminează
Peste acei ce s-au rugat
Sau peste-acei ce se distrează
Bătându-și joc de Împărat.

Și razele își răspândește
Același soare peste toți
Peste acel ce dăruiește
Sau peste șleahta cea de hoți.

Peste o mamă care moare
Când naște viață pe pământ
Și peste-acela ce nu-l doare
Când sapă altuia mormânt.

Și peste-acela ce socoate:
„E treaba mea, cum vreau iubesc”
Peste familia sănătoasă
Ce-și duce rostul ei firesc.

Peste aceia ce donează
Și peste-acei ce se zgârcesc,
Peste acei ce invidiază
Și peste-acei ce ocrotesc.

Același soare, aceeași rază
Trimisă zilnic pe pământ
Pe unii îi sensibilizează
Iar alții-s piatră de mormânt.

Adevărul Răstignit

Nu ne place nici minciuna și, la fel, nici falsitatea
Și suntem porniți cu totul să ne câștigăm dreptatea
Și strigăm cât ține gura că suntem nedreptățiți
Și că-n fiecare secundă cei de sus ne vor mințiți.

Între noi fie-ne vorba: cum suntem, ne-am întrebat?
Uită-te-n familia ta, oare-i totu-adevărat?
Cum poți spune că în vene ție-ți curge adevărul?
Căci năravul nu se schimbă, poate uneori doar părul.

Și Hristos, că-I Dumnezeu, pe pământ cât a grăit
Adevărul și dreptatea ni le-a propovăduit.
Farisei și cărturari Adevărul nu-L pot duce,
Socotit-au că-L opresc dacă-L răstignesc pe cruce.

Cât luptăm cu Adevărul, recunoaște, dacă vrei
Că nu-i om să nu greșească, oricâtă agheasmă bei,
E ca spirtul adevărul, ce pe rană-i dureros,
Ustură, dezinfectează, dar e foarte sănătos.

Agitație de Crăciun

Ornamente și stelute și lumini preacolorate
Luminează ca-n tot anul sărbătoarea s-o arate.

Pe la toată casa-n sat luminițe vei găsi,
Dară sufletul din om cât de luminat o fi?

E o nebunie-n piață bradul când se negociază
Să miroase-a natural când creștinul îl ornează,
Că e natural sau nu, bradul se va-mpodobi,
Dar un suflet de creștin cât de-mpodobit o fi?

În parcurile de market n-ai mașina un' s-o pui,
Apoi cozile la case... nu mai are rost să-ți spui,
Coșuri pline, bunătați de tot felul vei găsi,
Dar în suflet de creștin bunătațe vei găsi?

Gospodina-i agitată ca să-i iasă prăjitura,
Iară de Crăciunul ăsta prea exagera-va gura!!!
Și aspiratoru-n case musai îl vom auzi,
Dar în sufletele noastre câtă curățenie-o fi?

Iată că orașu-i gata, pregătit de sărbătoare,
Dară cei ce-l locuiesc cât de pregătiți sunt oare?

Albiți la Tâmpale

Iar ne aduce toamna dar
Prin truda de care habar
Nu au toți cei ce gustă rodul
Dintr-un sătuc ce nu-i știi... codul.

(La cod poștal eu mă refer
Și cred c-ați înțeles – eu sper!)

Și cei ce sunt albiți la tâmpale
Așteaptă ceva să se-ntâmpale:
Să-și vadă truda în cămară
C-au stat destul prin veri afară.

Și-au asudat sub soarele arzând
Cu toamna cea bogată-n gând,
Cu gândul la copiii care
Și-or face timp, spre sat cărare.

Și să le-aducă-n prag nepoți
Să fie iar la masă toți
E cum ar spune unii:
„Că astfel ferecești bătrânii”.

Alergi

I-o fugă viața asta, de când ne știm noi, Doamne!
Că alergăm și-n ierni, și-n veri și până-n toamne,
Iar timpul, bată-l vremea, atâta s-a scurtat
Și ce-ai fi vrut să faci, e clar: n-ai apucat!

Alergi de dimineată să prinzi autobuzul,
Când ceasul a sunat, l-a ignorat auzul.
Alergi în drum spre școală s-ajungi la prima oră,
Alergi după ce-i nou, de vrei să fii în horă.

După un "like" pe Facebook alergi ca să-l primești,
Și-alergi s-ajungi la muncă... degeaba-n București.
Alergi după vreo fată și câât te-ai străduit,
Iar ea place pe altul ce nu s-a ostenit.

Și graba asta, Doamne, ne este cu folos?
Că doară un atlet aleargă sănătos.
Și sănătoși la cap om fi cu toții, zău?
Alergi să-ți fie bine și când colo... ți-e rău!

Am fost să căutăm zăpada

Gânditu-m-am la cele ierni
Zăpezile erau în toi
Făceam cărări printre troieni
Omătul era tot pe noi.

Prin munți, prin vârfurile 'nalte
Am fost să căutăm zăpada
Iar inima-așteptam să salte
Dar căutarea-a fost... degeaba.

(Concluzie:

Nici iernile nu mai sunt ierni
Cum și nici oamenii nu mai sunt oameni).

Amintiri din Generală

Doar cotrobăind printre lucruri nemișcate de o vreme,
Dat-am peste poze șterse și-nceput-am a mă teme
C-au trecut prea iute anii și prea harnic fost-a ceasul
Și în vremile de-acuma parcă nu mai ținem pasul.

Văd nevinovați la față și copii adevărați
Semănau clar cu prințese și cu prinți, cu împărați,
Erau ei, copii din școală ce făceau câte-o trăznaie,
Nu era, de fapt, doar una, să le-aduni erau o droaie!

Din imaginea ce-o sorb bucurie mi se-arată,
Știu c-am pregătit serbarea, iar aicea-i repetată.
Unora, pierduți prin spațiu, le era departe gândul,
Se grăbeau să spună versul să le treacă-odată rândul.

Dar aceia de atunci, astăzi n-au timp de un vers,
Unii au acum copii, au probleme-n Univers
Oare-mi vine nostalgie cum că vremea a trecut?
Au crescut "îngerii" mei, ce frumos că i-am avut!

Amintiri, nostalgii, oameni

Gânditu-m-am ce-i viața și cât de iute trece
Și mai cu seamă-atunci când știi a te petrece,
Dar gândul mi-i la cei ce-aproape i-am avut,
Bunici, unchi și mătuși, părinți ce au trecut.

Și, Doamne, când aminte mi-aduc de fiecare
Pornesc câteva lacrimi, dar nu de supărare,
De nostalgie, poate, când știu că nu mai sunt,
Ce multe-am învățat când fost-au pe pământ.

Trecut-au, ca tot omul, prin bune și prin rele,
Dar, parcă-mi vin în minte doar unele dintre ele,
Momente ce acuma mă fac doar a zâmbi,
Chiar râd cu poftă mare din ce-mi pot aminti.

De-acele clipe-n anii când fost-au în putere
Îmi vine doar a râde, uitat-am cele grele,
Și nu-mi pot explica, oricât m-aș strădui
De ce doar cele bune mi le pot aminti?

Poate-nțelegem toți, de vrem a și pricepe
Că viața e frumoasă de-atunci de când începe,
Așa am fost născuți: din rădăcini de Bine,
Iar veșnicia-i rostul, deci drumul ei îl ține!

Aniversare

Tot omul își dorește câte ceva în viață,
Sătul de așteptare, mai cere-n jur povață,
Dar știe bine Cerul și-ți dăruie răbdare,
Când nu gândești se-ntâmplă... ce lungă așteptare!

Și după-o vreme vine din ceruri bucuria
Așa cum Vișlaimul primește pe Maria,
Și tot așa Călin cu Nico s-au trezit
C-o dublă bucurie ce nu s-a pomenit.

Antonia și cu George sunt gemenii surpriză
Ce viața le-a schimbat și i-a băgat în priză,
Frumoși și sănătoși, ce mult i-au așteptat,
Au părul creț la propriu, dar și la figurat.

În Sinea lui își zise, în parte, fiecare
Copiii ăștia au cu noi asemănare
Că George-i ca... chiperu', să ai priviri atente,
Antonia-i mai domoală, la masă-i cu talente.

Și una peste alta, nu-i loc de-altă dorință
Decât de sănătate și ce-o fi cu puțință
Și-n zi de sărbătoare, când îi aniversezi
În casă e IUBIRE, căci altceva nu vezi.